

δος θεσμοῦ ἀλληλοασφαλιστικοῦ πανελλήνιου τοῦ συνόλου τῶν παραγωγῶν ἐκάστου προϊόντος, διότι, ἐὰν ἡ ὀλοσχερῆς διάθεσις ὑπὸ δμαλάς συνθήκας ὀλοκλήρου τῆς παραγωγῆς δὲν καταστῇ δυνατή, σκοπεῖται διὰ τῆς κοινῆς διαχειρίσεως, ὅπως αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς δυσμενοῦς τύχης τῶν πλεονασμάτων (τὰ δόποια εἴτε ἔξαγονται εἰς πολὺ χαμηλάς τιμάς, εἴτε βιομηχανοποιοῦνται μὲν χαμηλὴν ἐκκαθάρισιν) μὴ ἐπιπίπτουν ἐπὶ μόνων τῶν, κατὰ τύχην μὴ δυνηθέντων νὰ πωλήσουν ἐγκαίρως παραγωγῶν, ἀλλὰ ἐφ' ὅλης τῆς παραγωγῆς τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος.

Απὸ ἀπόψεως νομισματικῶν ἀντικτύπων παρατηροῦμεν, ὅτι διὰ τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως ἐπιτυγχάνεται ἡ ταχυτέρα ρευστοποίησις τῶν χρηματοδοτήσεων, λόγω τῆς ὠργανωμένης διαθέσεως τῶν προϊόντων (ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν ἐνιαίαν διαχειρίσιν τῶν οἰνῶν τῆς Σάμου, τῆς μαστίχης τῆς Χίου καὶ τῶν κίτρων), χωρὶς νὰ προκύπτουν δυσμενεῖς κυκλοφοριακοὶ ἀντίκτυποι, ἐπὶ πλέον δὲ καθισταται δυνατός καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, ὡς ἐκ τῆς δυνατότητος καταβολῆς τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος καὶ κατὰ δόσεις.

Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι ἥδη τὸ ἴδιωτικὸν ἐμπόριον ἀγοράζον τὰ προϊόντα διαθέτει πρὸς τοῦτο ἴδια μέσα καὶ οὕτω δὲν πίπτουν ὅλα τὰ βάρη ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας. Ἐνῷ τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ τοῦτο χρησιμοποεῖ εἰς μεγάλην ἔκτασιν τραπέζικάς πιστώσεις καὶ ὅτι ἡ εἰσροὴ εἰς τὴν Ἀγοράν χρήματος καὶ τῆς προελεύσεως ταύτης ἔχει τὰς αὐτάς συνεπείας, ἀς θὰ εἰχεν ἡ χρησιμοποίησις μέσων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἐξ ἄλλου τὸ μή ὑγιὲς ἐμπόριον δὲν χρησιμοποεῖ τραπέζικάς πιστώσεις, ἀλλὰ παραλαμβάνει τὰ προϊόντα ἐπὶ πιστώσει ἀπὸ τοὺς παραγω-

γούς, εἰς τοὺς δόποίους χορηγεῖ ἐλαχίστας προκαβολάς. Καὶ ἄλλοτε μὲν οἱ παραγωγοὶ ἔξοφλοινται, ἀλλὰ μὲ πολλὴν καθυστέρησιν, ἄλλοτε δὲ χάνουν τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων τὸν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς κακοδαιμονίας τῆς ὑπαίθρου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην περίπτωσιν ἡ Α.Τ.Ε. εἴτε εἰσπράττει τὰς ἀπαιτήσεις της μὲ μακρὰν καθυστέρησιν ἢ δὲν τὰς εἰσπράττει καθ' ὅλουν. Πᾶσα δμως σοβαρὰ καθυστέρησις εἰς τὴν ρευστοποίησιν τούτων ἔχει κατ' εὐθείαν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας.

Ὑπαρχούσης τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως εἶναι πραγματοποιήσιμος ἡ συνεννόήσις καὶ μετ' ἄλλων χωρῶν παραγουσῶν δμοια ἢ δμοειδῆ προϊόντα πρὸς καθορισμὸν κοινῆς στάσεως εἰς τὰς διαφόρους ἀγοράς καταναλώσεως. Τὸ σύμφωνον δὲ τῆς Ρώμης θεωρεῖ ἐπιβαλλόμενον τὸν συντονισμὸν μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν Ὁργανώσεων ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Τέλος ὁ θεσμὸς τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως εἶναι ὁ ἐνδεικνυόμενος διὰ νὰ καλυφθῇ ὁργανικὴ ἀδυναμία τῆς Ἑλληνικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μὲ τὰς μικράς, κυριολεκτικῶς νάνους ἀγροτικὰς ἰδιοκτησίας καὶ ἐκμεταλλεύσεις.

Ἐπικουρικῶς πρὸς τὰ ἀνωτέρω καὶ πρὸς τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ μέτρου σημειοῦνται, ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά ἔξαγωγιμα προϊόντα εἶναι ἄγνωστα εἰς πολλὰς χώρας τοῦ Ἑξατερικοῦ, αἵτινες κατακλύζονται ἀπὸ προϊόντα ἄλλων χωρῶν, πιεστικῶς προσφερόμενα καὶ διαφημίζομενα. Οθεν, διὰ νὰ διεισδύσωμεν εἰς τὰς νέας ἀγοράς καὶ κρατηθῶμεν εἰς τὰς παλαιάς, πρέπει νὰ διαφημίζωμεν τὰ προϊόντα μας. Τὴν φροντίδα δμως καὶ τὰς δαπάνας τῆς συστηματικῆς διαφημίσεως καὶ προβολῆς